«پرویز پورحسینی» در کنار همسرش آرام می‌گیرد

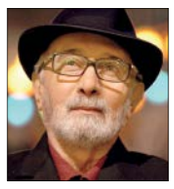

فرزند پرویز پورحسینی با انتشار مطلبی به دلیل شیوع کرونا از همه دوستان و اطرافیانشان خواست تا به مراسم خاکسپاری پدرش نیایند.

به گزارش فارس، پورنگ پورحسینی فرزند مرحوم پرویز پورحسینی در صفحه شخصی خود درباره اطلاع‌رسانی مراسم پدر خود گفت: پدر طی روزهای آینده در کنار مادری که استاد هنر عشق ورزیدن بود آرام خواهد گرفت. از همه عزیزان تشکر می‌کنیم و متاسفیم که در این شرایط نمی‌توانیم به شکلی مطلوب پاسخگوی مهر و لطفتان باشیم. از تمامی دوستان اقوام خواهش می‌کنیم که در مراسم خاکسپاری پدر شرکت نکنند. ایران عزیز ما روزهای پردرد و دشواری را می‌گذراند و از شما خواهش می‌کنیم با رعایت ملاحظات خاص این روزها به کادر درمان برای عبور از این بحران کمک کنید. ما پس از عبور از این روزهای دشوار و محتملا در هشتادمین زادروز پدر گرد هم خواهیم آمد و بزرگداشتی شایسته وجود نازنین او و هنری که دلبسته آن بود برگزار خواهیم کرد.

گفت‌وگو با عوامل و بازیگران سریال «صبح آخرین روز» درباره زندگی شهید مجید شهریاری

روایت صبح آخر

فاطمه عودباشی
رسانه

مگر می‌شود نام شهید مجید شهریاری را شنید و واکنشی نشان نداد، به‌ویژه مردم خطه زنجان که زاده آنجا بود، شهیدی که مظلومانه به مقام شهادت نائل شد و از اساتید دانشگاه شهید بهشتی، فیزیکدان و دانشمند هسته‌ای بود. او ۸ آذر ۸۹ در ۴۴ سالگی توسط عوامل بیگانه ترور و به شهادت رسید. در طول این سالها چند مستند و کار کوتاه از زندگی این شهید تولید و روانه آنتن شده، اما سریالی درباره زندگی او ساخته نشده بود تا اینکه معاونت امور استان‌های سازمان صداوسیما با همکاری صداوسیمای مرکز زنجان دست به‌کار شد و زندگی این شهید را دستمایه ساخت یک سریال تلویزیونی قرار داد. این سریال که مراحل تصویربرداری را سپری می‌کند به کارگردانی حسین تبریزی و تهیه‌کنندگی مصطفی علمی‌فرد تولید می‌شود و این روزها گروه در دانشگاه شهید بهشتی مشغول ضبط هستند. پیش از این لوکیشن‌ها در شهرک سینمایی غزالی و شهر زنجان بود. تصویربرداری سریال «صبح آخرین روز» از زنجان شروع و بخش‌های دوران کودکی و نوجوانی شهید شهریاری ضبط شده است؛ البته داستان سریال یک سال قبل از تولد این شهید و از اواسط دهه ۴۰ آغاز می‌شود. نقش شهید شهریاری را در خردسالی، کودکی و نوجوانی بازیگرانی از استان‌های مختلف بازی می‌کنند و در بزرگسالی کاوه خداشناس این نقش را به عهده دارد. سپیده خداوردی هم نقش دکتر بهجت قاسمی، همسر شهید شهریاری را بازی می‌کند. همچنین مهران رجبی، افسانه ناصری، اردشیر رستمی، زهرا سعیدی و... همراه جمعی از بازیگران زنجانی به ایفای نقش می‌پردازند. فیلمنامه این مجموعه را فاطمه حیدری و حسن عطارها نوشته‌اند. با تهیه‌کننده، کارگردان و بازیگران این اثر که در ۳۰ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای تولید می‌شود به گفت‌وگو نشسته‌ایم تا آخرین جزئیات از این اثر را ارائه بدهیم.

مصطفی علمی‌فرد، تهیه‌کننده از سریال می‌گوید

سریال شهید شهریاری دلی ساخته می‌شود

زندگی شهدا بارها دستمایه ساخت سریال‌های تلویزیونی قرار گرفته و ما مجموعه‌هایی درباره شهیدان شیرودی، بابایی و... داشته‌ایم. زندگی شهید شهریاری تا چه میزان بار دراماتیک داشت که شما آن را تهیه‌کنندگی کردید؟

من زنجانی و همشهری شهید شهریاری هستم و به این موضوع افتخار می‌کنم. فارغ از بحث شهدا که ضرورت دارد آثار سینمایی و تلویزیونی برایشان ساخته شود، شهید شهریاری جایگاه علمی بسیار شاخصی داشتند و در خط دانش مبارزه می‌کردند به همین دلیل ما تصمیم گرفتیم اثری درباره این شهید بسازیم. وقتی وارد فاز تحقیقاتی برای زندگی شهید شهریاری شدیم، احساس کردیم زندگی این شهید همراه با لحظات متفاوتی بوده که قابلیت ساخت یک اثر نمایشی را دارد. در واقع به لحاظ بار دراماتیک این پتانسیل را داشت؛ البته ما علاوه بر زندگی شهید به فضاهای علمی و سیاسی کشور هم اشاره می‌کنیم و این موضوعات را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

قصه سریال صبح آخرین روز از چه مقطعی از زندگی شهید شهریاری شروع می‌شود؟

قصه از یک سال از قبل تولد شهید یعنی اواسط دهه ۴۰ آغاز شده و تا سال ۹۸ ادامه پیدا می‌کند؛ یعنی ما قصه را در سال ۸۹ و زمان شهادت ایشان تمام نکردیم، بلکه قصه ادامه خواهد داشت.

نقش شهید شهریاری از دوران طفولیت تا شهادت را چند بازیگر ایفا می‌کنند و آیا بازیگران از زنجان و تهران انتخاب شده‌اند یا استان‌های دیگر را هم درگیر کار کرده‌اید؟

برای شخصیت شهید شهریاری چند نفر را انتخاب کردیم که از ۶سالگی تا مقطع شهادت را ایفا می‌کنند. بخش خردسالی شهید را پسری از تهران بازی می‌کند و برای بخش نوجوانی، فردی را از قم انتخاب کردیم و برای بخش کودکی از استان چهارمحال وبختیاری انتخاب شد. بزرگسالی شهید را هم کاوه خداشناس بازی می‌کند. در مجموع بعضی بازیگرانی که بخش‌های خردسالی، کودکی و نوجوانی شهید را بازی می‌کنند، سابقه کار دارند و برخی دیگر نه، اما بیشتر مدنظر داشتیم که به‌لحاظ چهره بازیگران در همه دوره‌ها به هم شباهت‌هایی داشته باشند.

از چند بازیگر تست گرفتید؟

بالای ۲۰۰ نفر.

چطور به انتخاب کاوه خداشناس برای جوانی و بزرگسالی شهید شهریاری رسیدید؟

ما به دنبال بازیگری بودیم که عقبه مثبت بازیگری و همچنین به لحاظ فیزیک و نوع خصوصیات رفتاری شباهت داشته باشد؛ البته منظورم این نیست که یک بازیگر خوب است یا بد، زیرا ما در جایگاه تشخیص نیستیم و فقط می‌خواستیم بازیگری باشد که برای مردم دوست‌داشتنی و عقبه بازی‌هایش مشخص باشد.

آیا به همه مستندات زندگی شهید شهریاری وفادار بودید یا این که داستانک‌هایی به کار اضافه کردید تا بار دراماتیک قصه را افزایش بدهید؟

زندگی شهید شهریاری ظرفیت بار دراماتیک داشت و ما سعی کردیم به مستندات وفادار باشیم تا حق مطلب را درست ادا کنیم. برخی مواقع بخش‌هایی از زندگی این شهید را ادغام کردیم، ولی در مجموع اتفاقات زندگی ایشان برای پرداخت به آن کم نبود.

درحال حاضر چه میزان از سریال را ضبط کرده‌اید؟

گروه در دانشگاه شهید بهشتی مشغول ضبط هستند و ۵۰ درصد این سریال ۳۰ قسمتی ضبط شده است.

برای انتخاب کارگردان چه معیارهایی در نظر گرفته بودید و چطور به انتخاب حسین تبریزی رسیدید؟

در گذشته با حسین تبریزی همکاری داشتم و چند تله‌فیلم و سریال با هم ساختیم. برای ساخت یک اثر، شناخت از همدیگر خیلی مهم است. ضمن این که آقای تبریزی سریال‌های مناسبتی در کارنامه‌شان زیاد دارند و با توجه به اینکه فضای سریال شهید شهریاری سنگین و حزن‌انگیز است، باید کارگردانی انتخاب می‌شد که نسبت به این فضا اشراف داشته باشد. بنابراین کارگردانی را به حسین تبریزی که با ساخت فضاهای مذهبی آشناست، سپردیم. در مجموع سریال شهید شهریاری دلی است و باید همه دلسوزانه پای اثر باشند.

حسین تبریزی، کارگردان از دغدغه‌هایش می‌گوید

خداشناس را به دلیل شباهت هایش به شهید انتخاب کردیم

وقتی کارگردانی سریال شهید شهریاری پیشنهاد شد چقدر با زندگی این شهید آشنا بودید و برایتان دغدغه بود تا چنین اثری را بسازید؟

۹۰ درصد کارهایی که من ساخته‌ام، مناسبتی، مذهبی و خاص بوده و کلا در این زمینه کار می‌کنم. وقتی قرار شد قصه زندگی شهید شهریاری را در قالب سریال صبح آخرین روز بسازم، بسیار با انگیزه جلو آمدم و علاقه‌مند بودم که برای این شهید والامقام بتوانم کاری انجام بدهم و با توجه به این‌که دور از تخصص من هم نبود باعلاقه این کار را پذیرفتم. همچنین کارهایم علاوه بر این‌که فضای مناسبتی دارد در گونه ملودرام بوده و سریال زندگی شهید شهریاری هم به‌گونه‌ای می‌سازیم که برای مخاطبان بار دراماتیک جذاب داشته باشد. فیلمنامه سریال هم بسیار لطیف و شاعرانه نوشته‌شده و به بیوگرافی زندگی شهید می‌پردازیم. درمجموع همه عوامل باجان و دل کار می‌کنند.

با توجه به این‌که شما دستی در نگارش هم دارید، آیا تغییراتی در فیلمنامه دادید یا این‌که کاملا به فیلمنامه وفادار بودید؟

وقتی فیلمنامه ای نوشته می‌شود تا زمان اجرا، تغییرات اجرایی پیدا می‌کند و نه تغییرات محتوایی. به‌عنوان‌مثال در سکانسی، فیلمنامه نویس نوشته صحنه مربوطه در سالن عظیم ضبط شود، اما به دلیل محدودیت‌های تولید نمی‌توانیم در یک سالن ضبط کنیم و مکان دیگری را جایگزین می‌کنیم. بنابراین تغییرات به این شکل خواهد بود. محتوا کم یا زیاد نمی‌شود، اما اجرای برخی سکانس‌ها ممکن است تغییراتی داشته باشد.

قبل از شروع ساخت سریال با خانواده شهید شهریاری صحبت کردید تا توصیه‌های آنها را در کار لحاظ کنید، زیرا گاهی شاهدیم در چنین آثاری بعد از پخش با اعتراض از سوی خانواده شهید روبه‌رو می‌شویم؟

بله. ما چند جلسه‌ای با همسر شهید شهریاری خانم دکتر قاسمی و مادر، برادر و خواهر شهید هم ملاقات داشتیم و با آنها صحبت کردیم که آنها را در جریان حس و حال کار قرار بدهیم تا اتفاقات برایشان ملموس باشد. ضمن این‌که سعی کرده‌ایم به مستندات زندگی شهید شهریاری وفادار باشیم و نعل به نعل فیلمنامه جلو برویم. البته باید تأکید کنم درام فیلمنامه منسجم است و تلاش می‌کنیم تا سریال موردتوجه مخاطبان قرار بگیرد.

برای نقش جوانی و بزرگسالی شهید شهریاری از کاوه خداشناس بهره برده‌اید، آیا گزینه‌های دیگری برای این نقش داشتید یا نه؟

ابتدا می‌خواستیم از بازیگران تئاتر استفاده کنیم که برای مردم ناشناس هستند و آنها را شبیه‌سازی کنیم. اما بعد احساس کردیم بهتر است بازیگری انتخاب شود که درونیات شهید را درست دربیاورد و به لحاظ چهره و فیزیک به شهید نزدیک باشد. به همین دلیل به انتخاب کاوه خداشناس رسیدیم که با گریم بین ۶۰ تا ۷۰ درصد نزدیک به شهید شده است. خوشبختانه انتخاب خوبی بود و کاوه خداشناس هم به بهترین شکل از پس نقش برآمده است.

آیا برای ساخت سریال از بازیگران زنجانی هم استفاده کرده‌اید؟

ما از یک سال قبل از تولد شهید شهریاری قصه را شروع کردیم. نقش مادر این شهید در مقطع ۳۰ سالگی را یک بازیگر خانم از زنجان بازی کرده است و میانسالی این نقش تا زمان شهادت را زهرا سعیدی بازی می‌کند. سعی کرده‌ایم انتخاب بازیگران به‌گونه‌ای باشد که چهره‌ها باهم قرابت داشته باشند. حتی بازیگرانی که نقش شهید شهریاری را از خردسالی تا بزرگسالی بازی می‌کنند، شبیه هم هستند. همچنین بخشی از قصه را که در دهه ۴۰ تا ۶۰ می‌گذرد از بازیگران زنجانی استفاده کرده‌ایم و دهه ۷۰ تا ۸۰ هم بازیگران نام‌آشنا حضور دارند و برای دهه ۸۰ تا ۹۰ قصه سراغ بازیگران طراز اول رفته‌ایم.

بخشی از سریال در دهه ۴۰ تا ۶۰ رخ می‌دهد و معماری شهر زنجان در امروز متفاوت از زمان گذشته است. برای این بخش‌ها از چه راهکارهایی استفاده کرده‌اید؟

این بخش‌ها را با سختی ضبط کردیم. چون بافت شهر زنجان نسبت به گذشته تغییر کرده، به همین دلیل در فضای قصه خیلی محدودیت داشتیم. تا جایی که می‌توانستیم سراغ بافت سنتی رفتیم و برای صحنه‌های خارجی به شهرک غزالی. درمجموع افتخار می‌کنم که توفیقی نصیبم شد تا بتوانم سریالی درباره زندگی شهید شهریاری بسازیم. همه با تمام توان و انرژی برای این پروژه وقت گذاشته‌ایم تا این اتفاق میمون بیفتد و از این طریق بتوانم احساس دینی را که نسبت به شهید دارم تا حدی ادا کنم.

گفت‌وگو با کاوه خداشناس د

کوچک‌ترین خطا ت

اطلاعات درباره زندگی شهید شهریاری: وقتی بازی در اثری به من پیشنهاد می‌شود، نگاه می‌کنم تا چه میزان فضای نقش چالشی است. هر چه میزان چالشی بودن نقش بیشتر باشد، مسلما برایم جذاب‌تر است. وقتی نقش شهید شهریاری در سریال صبح آخرین روز به من پیشنهاد شد، تحقیقات میدانی‌ام را شروع کردم و علاوه بر مطالعه بیشتر درباره شهید، با همسر و خانواده شهید صحبت کردم تا بیشتر از رفتارها و منش این شهید بدانم و درست اجرا کنم. همچنین با دوستان و همکاران او همکلام شدم تا در جریان جزئیات شخصیتی شهید شهریاری قرار بگیرم. این مطالعه فقط به قبل از تولید سریال منتهی نشده و در حین سریال هم ادامه دارد. خروجی نهایی این اتفاق هم همان است که جلوی دوربین اجرا می‌کنم. تلاش کرده‌ام کاملا به روحیات شهید نزدیک شوم و این نقش را باورپذیر و قابل لمس برای مخاطبان دربیاورم. یکی از ویژگی‌های شهید این بود که روی اهدافش متمرکز بود و ساده زندگی می‌کرد و به ظواهر توجهی نداشت. این موارد را سعی کرده‌ام در بازی‌ام پررنگ کنم تا مردم بیشتر از شهید بدانند.

دغدغه‌های فاطمه حیدری،

تا قبل از نگارش، اطلاعاته

داشتن اطلاعات درباره زندگی شهید شهریاری قبل از نگارش: فیلمنامه این سریال را من به همراه آقای حسن عطارها نوشته‌ایم. مراحل تحقیق و نگارش دو سال طول کشید. ابتدا اطلاعات‌مان به اندازه عموم مردم بود و می‌دانستیم شهید شهریاری از شهدای علم هسته‌ای هستند، اما وقتی قضیه جدی شد، شروع به تحقیق و نگارش کردیم و نشست‌هایی هم در سازمان اتمی داشتیم. ضمن این‌که سراغ خانواده شهید رفتیم. البته کارمان در ابتدا بسیار سخت و دشوار بود. اما به مرور که جلو رفتیم راحت‌تر شد. در مجموع فراز و نشیب‌های زیادی را در طول کار گذراندیم و وقتی بیشتر با زندگی شهید آشنا شدیم، متوجه خدمات ارزنده شهید شهریاری نسبت به ایران شدیم و این‌که این شهید بسیار گمنام در میان مردم است و باید درست معرفی شود. به همین دلیل سعی کرده‌ایم سهم خودمان را ادا کنیم.

تقسیم کار به چه نحوی بود: من و آقای عطارها هر دو با هم می‌نوشتیم و بعد با هم صحبت می‌کردیم تا بهترین دیالوگ‌ها را انتخاب کنیم. خوشبختانه همکاری بسیار خوبی داشتیم و درباره بخش‌های مختلف قصه با هم به صحبت می‌نشستیم تا با کمترین خطا کارمان را انجام دهیم.

سختی‌ها و نگرانی‌های نگارش فیلمنامه درباره زندگی شهدا: می‌توانم بگویم که نگارش فیلمنامه سریال صبح آخرین یکی از سخت‌ترین کارهای زندگی‌ام بود، چون کار هم تم امنیتی